

Dursunoğlu Ali

İhsani Babaya Düşsel mektup

12.05.2010 21:22

İhsani baba, bedenem aramızdan ayrılışının birinci yılı yaklaşırken sizinle dertleşmek, yine sizin bilgilerinize başvurmak istedim. Hani siz yaşarken telefonla arayıp haftada bir dertleşir konuşurduk ya. Bu kez senede bir mektup ile dertleşip konuşalım istedim.

Aramızdan ayrılalı bir yıl olacak, ama ben sizi hep yine Diyarbakır da telefonun öbür ucunda sanıyorum. Çünkü seni hiç unutmadık, unutmayacağız da, unutulmayacaksın da. Çünkü öyle bir iz bıraktın ki bu izi asırlar boyu silemeyecekler. Nesilden nesile asırlar boyu eserlerin okunacak ve hep anılacaksın. Aynen kaypak Osmanlıya başkaldıran Pirsultan Abdal gibi, çünkü onunla benzeşen yanın öyle çok ki. Pirsultan Osmanlının kokuşmuş feodal ve baskıcı, zulümcü iktidarına başkaldırırken, sende dünyayı köleleştirmek isteyen ve ülkemizde de bunu fazlasıyla yapmak isteyen emperyalizme ve onu uzantısı olan düzene karşı başkaldırdın, hiç susmadın geri adım atmadın. Pirsultan misali sende zindanlara atıldın, prangaya vurulup falakaya yıkıldın. Pirsultan:

“Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan”

Derken. Sende:

“sorumluyum ben çağımdan

Düz ovamdan dik dağımdan

Sömürgeni toprağımdan

Sürene dek yazacağım”

Dedin ve hiç susmadan yazdın ve söyledin.

Kendine halk ozaniyim diyenler, halktan uzak düzene ve iktidara yalakalık yapırlarken, halkı unutup kendilerini eğlendirirken sen halktan hiç kopmadın, onların içinde onların dertlerini dile getirdin. Grevlerde işçilerle oldun. Meydanlar da işçi sınıfı ile yürüdü onlar için söyledin, onlar için coplandın, gözaltına alındın. Nerdeydi sana tepeden bakan aydınlar, halk düzenin baskısı altında ezilirken, neredelirdi o kendine halk ozaniyim diyenler. Konya âşıklar bayramında

kendilerini eğlendirirken, siz haksız adalete ve emperyalist düzene karşı meydanları yerinden oynatıyordunuz. Bunun da bedeli ağır oluyordu.

Sevgili üstat, bu gününde dünden hiç farkı yok. Dün seni gördüklerinin bugün aynısı oluyor. Değişen oyunculardır yalnız. Sahnelenen oyun aynı.

Sevgili üstat, beni en fazla üzende, sen öldükten sonra sana methiyeler düzenler, senin sosyalist yanını anlatanlar ve kendilerinin de senin yolunda ve sosyalist olduklarını söyleyenler, nasılda geri adım attılar anlatamam. Sende biliyorsun ki AKP sağlığında iktidardı, sohbetlerimizde de konuşurduk bunların panzehirinin sosyalizm olduğunu. Ama gel bu gün bunu bunlara anlat. Bunlar şimdi hepsi bir Kemalizm havarisi kesildiler. Kemalizm savunurken de dün savundukları sosyalizme çamur atmaya başladılar. İşte böyle üstadım. Yani dünden hiç farkı yok bu günün. Hatta fazlası bile var. Demem o ki usta, dünya var oldukça bu tip insanlar var olacaklar ama senin gibi bir daha gelir mi, senin yerin doldurulur mu bilmiyorum. Benim kanaatimi sorarsan doldurulmaz yerin, senin gibi halkından yana bir ozanında geleceğini sanmıyorum. Seni şimdi daha çok arıyorum, arıyoruz.

KOMÜNİST OZAN